

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Бажинова Т.С., магістрант

(Харківський національний автомобільно-дорожній університет)

Інтенсивне технічне розвиток автомобілебудування та впровадження сучасних наукоємних технологій тягне за собою ускладнення професійної діяльності інженерів автомобільного транспорту і вимагає від освітніх організацій принципово нових підходів при підготовці інженерів автомобільного транспорту нового покоління. Сьогодні конкурентоспроможного виробництва потрібні інженерні кадри з новою свідомістю, що володіють необхідними компетенціями, здатні надати позитивний імпульс розвитку автомобілебудування

Завдяки застосуванню досягнень науки і технологій автотранспортні підприємства мають намір не тільки отримати продукцію зі значною доданою вартістю, а й підвищити свою конкурентоспроможність на світовому ринку. Тому ми можемо сказати, що для автотранспортних підприємств країни сьогодні актуальна реалізація виробничого потенціалу не тільки молодих фахівців, але і в першу чергу, власних працівників, які проявляють ініціативу, раціоналізаторські здібності і схильність до вдосконалення виробничих процесів, а також соціальну відповідальність за результати виконаної роботи.

Сучасні вимоги, що пред'являються до системи вищої освіти, припускають вдосконалення процесу підготовки інженера, його професійного становлення, компетентного і високоосвіченого в своїй галузі знань. Високий рівень освіти і професійний рівень підготовки інженера стає необхідною умовою впровадження нових технологій, необхідних для підвищення конкурентоспроможності автомобілебудування на світовому ринку.

Отже, на основі аналізу досліджень, присвячених сутності та компонентного складу професійної компетентності, а також з урахуванням специфіки інженерної спеціальності, можна попередньо виділити сутнісні характеристики професійної компетентності майбутнього інженера:

1) розуміння фахівцем власних спонукань до своєї професійної діяльності, а саме, потреб та інтересів; ціннісних орієнтацій і прагнень; мотивів діяльності, уявлень про свою соціальну значущість, тобто в цілому, мотивацію на оволодіння професійної діяльності (мотиваційний компонент);

2) адекватність виконання професійної діяльності, вміння самостійно вирішувати професійні завдання за фахом, професійного призначенню, оцінку своїх професійних якостей як майбутнього фахівця таких, як професійні знання, вміння і навички, тобто професійні компетенції, які людина інтегрує протягом навчання і професійної діяльності, накопичуючи досвід (професійний компонент);

3) залучення студентів до вирішення наукових проблем виробництва для

створення високотехнологічного сектора економіки, тобто дослідний компонент;

4) вміння керівництва діяльністю, комунікативні вміння, вміння адекватно оцінювати рівень власної діяльності, що визначило вибір особистісного компонента.

Таким чином, на основі аналізу сутності та структури ключового терміна під професійною компетентністю майбутніх інженерів автомобільного транспорту будемо розуміти професійно-особистісну характеристику майбутнього фахівця, що володіє сукупністю ділових якостей і професійних компетенцій (знань, умінь, навичок і професійного досвіду), необхідних для прийняття інноваційних технологічних рішень при роботі з високотехнологічним обладнанням, що має особистісне ставлення до предмета своєї професійної діяльності, яке дозволяє йому діяти адекватно, самостійно і відповідально як в звичайних, так і в екстремальних умовах своєї професійної діяльності, в тому числі в ситуаціях невизначеності.

Таким чином, на основі аналізу сутності та структури ключового терміна під професійною компетентністю майбутніх інженерів автомобільного транспорту прийнято розуміти професійно-особистісну характеристику майбутнього фахівця, що володіє сукупністю ділових якостей і професійних компетенцій (знань, умінь, навичок і професійного досвіду), необхідних для прийняття інноваційних технологічних рішень при роботі з високотехнологічним гірським обладнанням, що має особистісне ставлення до предмета своєї професійної діяльності, яке дозволяє йому діяти адекватно, самостійно і відповідально як в звичайних, так і в екстремальних умовах своєї професійної діяльності, в тому числі в ситуаціях невизначеності.

Список використаних джерел

1. Григорьева Н.В. Модель подготовки специалистов в условиях дуального обучения / Н.В. Григорьева, Н.А. Швец // Современные проблемы науки и образования. – 2016. – № 6. [Электронный ресурс]. – Режим доступа <http://www.science-education.ru/ru/article/view?id=25763>
2. Хабибуллин Р.Г. Формирование профессиональной компетентности специалистов автомобильного профиля в условиях непрерывного образования / Р.Г. Хабибуллин, Г.Н. Ахметзянова, Н.Ш. Валеева, И.В. Макарова // Вестник Казанского технологического университета. – 2013. – №16. – С. 251- 255.
3. Даниленко Л.И. Педагогические инновации и инновационные педагогические технологии: сущность и структура / Л.И. Даниленко // Новые технологии обучения: научно-методический сборник. – М.: Академия, 2006. Выпуск 40. – С. 67-78.
4. Григорьева Н.В. Профессиональная компетентность будущих специалистов: анализ уровня сформированности / Н.В. Григорьева, Л.А. Мокрецова, Н.А. Швец // Вестник Костромского государственного университета. Серия: Педагогика. Психология. Социокинетика. – 2017. – №3. – С. 122-127.